

בבית המשפט העליון

רע"א 8078/23

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: מאור להב

נגד

המשיבים: 1. שמואל גוטמן
2. פנדה יישומי מסחר בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בחיפה (המחלקה הכלכלית, השופט מ' עלי) מיום
18.9.2023 בת"א 4806-06-22 ות"א 10140-06-22

בשם המבקש: עו"ד צבי בר-נתן; עו"ד אבישי חלפון; עו"ד שניר
רטנר

בשם המשיב 1: עו"ד יותם בלאושילד; עו"ד גוני בלומנפלד; עו"ד
רעות דהן-היימן; עו"ד טל גל

בשם המשיבה 2: עו"ד זוהר לנדה; עו"ד ערן וינר; עו"ד לינה
מחולה; עו"ד חן סגל

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (המחלקה
הכלכלית, השופט מ' עלי) מיום 18.9.2023, בת"א 4806-06-22 ות"א 10140-06-22,
בגדרה נקבע מנגנון לקביעת תנאי העסקתו של המשיב 1, המשמש כדירקטור וכמנהלה
של המשיבה 2.

תמצית הרקע הרלוונטי לבקשה

1. המשיבה 2, חברת פנדה יישומי מסחר בע"מ (להלן: החברה) – היא חברה
העוסקת בתחום הטכנולוגיה הפיננסית (Fintech), המספקת פתרונות תוכנה למסחר
בשוק ההון. המבקש, מר מאור להב, והמשיב 1, מר שמואל גוטמן, מחזיקים בכלל
מניותיה של החברה בשיעור שווה, ומכהנים כדירקטורים יחידים בה. יחסיהם של השניים
עלו על שרטון לפני מספר שנים וכתוצאה מכך הוגשו על-ידם תביעות הדדיות כמפורט
להלן.

2. גוטמן הגיש תביעה בת"א 4806-06-22 נגד להב והחברה, בגדרה ביקש כסעד עיקרי, כי בית המשפט המחוזי יורה על "היפרדות" הצדדים בדרך של מכירת החברה לצד שלישי, מכוח סעיף 191 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: חוק החברות או החוק). לצד סעד זה, עתר גוטמן למתן מספר סעדים נוספים, חלקם כספיים, בהם תשלום תגמול בסך 2.9 מיליון ₪ בגין עבודתו כמנהל יחיד בחברה, לאחר שלהב פרש מפעילות בינואר 2020 (יוער כי סעד אחרון זה נמחק בהמשך מטעמי סמכות עניינית). מספר ימים לאחר הגשת תביעת גוטמן, הגיש להב תביעה בת"א 10140-06-22, שנדונה במאוחד עם תביעתו של גוטמן. בתביעתו עתר להב לחייב את החברה, ואת גוטמן ורעייתו (המועסקת בחברה), להמציא לעיונו שורה של מסמכים ונתונים בקשר לחברה לנוכח מידורו מן הנעשה בה, כך לפי הנטען בכתב התביעה.

3. ביום 13.4.2023 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי במספר בקשות שהוגשו על-ידי הצדדים, בנושאים שנגעו לניהול החברה. נושא אחד שעמד לפתחו של בית המשפט המחוזי, והוא רלוונטי לענייננו, עסק במינוי דירקטור מכריע שיכהן בדירקטוריון החברה. בית המשפט המחוזי עמד בהקשר זה על המבוי הסתום שאליו נקלעה החברה לנוכח אובדן האמון המוחלט השורר בין הצדדים, ובעיקר בשל "השקילות המשתקת" בה נתון הדירקטוריון והיעדר יכולתו לקבל החלטות הנחוצות לניהולה השוטף של החברה. בשל כך, הורה בית המשפט המחוזי על מינוי דירקטור מכריע שיפעל לצד להב וגוטמן, וישמש כגורם מכריע במחלוקות שיתעוררו בין הצדדים. כן קבע כי יינתנו לדירקטור המכריע סמכויות של יו"ר הדירקטוריון (להלן: הדירקטור המכריע או יו"ר הדירקטוריון).

4. ההחלטה מושא הבקשה שלפניי ניתנה בבקשת גוטמן מיום 31.8.2023 שכוותרתה "בקשה דחופה למתן צווים והוראות בעניין כינוס הדירקטוריון והאסיפה הכללית של החברה". עניינה של הבקשה בישיבת דירקטוריון שהתקיימה ביום 21.8.2023, בגדרה התקבלו מספר החלטות שעמדו לבחינתו של בית המשפט המחוזי (להלן: החלטת הדירקטוריון). לאחר שנדחתה בקשתו של להב להדיח את גוטמן מתפקידו בדירקטוריון וכן מתפקידו כמנכ"ל החברה, נפנה הדירקטוריון לדון בתנאי השכר של גוטמן כמנכ"ל החברה. במהלך הדיון התעוררה השאלה מי מהצדדים רשאי להיות נוכח בדיון ובהצבעה על תנאי השכר. בא-כוחו של להב דרש כי גוטמן לא יהיה נוכח בדיון מאחר שיש לו עניין אישי באישור העסקה. גוטמן התנגד לדרישה זו וטען מנגד, כי להב נגוע ב"עניין אישי שלילי" ולכן הוא רשאי להשתתף בדיון ובהצבעה על פי הוראת סעיף 278(ב) לחוק החברות – לפיה כאשר לרוב הדירקטורים יש עניין אישי באישור העסקה, רשאי הדירקטור שיש לו עניין אישי באישור העסקה להיות נוכח בדיון ולהשתתף בהצבעה.

חרף האמור, יו"ר הדירקטוריון החליט כי גוטמן לא ישתתף בדיון ובהצבעה, אך איפשר לבא-כוחו להציג את עמדתו. בתום הדיון, ולאחר שכל אחד מן הצדדים הציג את טענותיו, החליט יו"ר הדירקטוריון כי תנאי שכרו של גוטמן יועמדו בעיקרם על תנאי השכר שהוצעו בזמנו למנכ"ל חיצוני שהחברה התכוונה להעסיק לפני מספר שנים. כן הוחלט כי השכר האמור ישולם לגוטמן הן בגין עבודתו בעבר והן בגין עבודתו בעתיד, מבלי לנקוב במועד מדויק ממנו ישולם השכר לגוטמן, תוך שנקבע כי בעניין זה יתקיים דיון נוסף.

5. מכאן לבקשה שהוגשה מטעם גוטמן לבית המשפט המחוזי מיום 31.1.8.2023. גוטמן עתר בבקשתו האמורה כי בית המשפט המחוזי יורה על קיום דיון והצבעה חוזרים או משלימים בנוכחותו, זאת בהמשך להחלטת הדירקטוריון שהתקבלה בהיעדרו. כן עתר גוטמן כי ההחלטה שתתקבל בדירקטוריון לעניין גובה שכרו, תיכנס לתוקף מידי ומבלי שתהא כפופה לאישור האסיפה הכללית כנדרש בהוראות סעיפים 270(3) ו-273(א) לחוק. גוטמן עיגן בקשותיו בסמכות הנתונה לבית המשפט מכוח הוראת סעיף 191 לחוק ליתן קשת רחבה של סעדים במקרה של קיפוח בעל מניות. לחלופין עתר כי בית המשפט המחוזי יקבע מראש מנגנון הכרעה לאסיפה מיוחדת זו בדומה למנגנון שנקבע בדירקטוריון החברה, בין אם על דרך מתן זכות הכרעה ליו"ר הדירקטוריון, ובין אם בכל דרך אחרת שימצא לנכון.

6. להב טען מנגד כי אין לקבל את הבקשה. נטען כי הבקשה עומדת בסתירה חזיתית לדרישות הקוגנטיות הקבועות בסעיפים 270(3) ו-273(א) לחוק המחייבות במקרה דנן אישור כפול, הן של הדירקטוריון והן של האסיפה הכללית. כן נטען כי בניגוד לדירקטוריון החברה, בו ניתן למנות דירקטור נוסף ומכריע, הדין אינו מכיר באפשרות למנות בעל מניות נוסף שייטול חלק באסיפה, ומכאן שיש לדחות את ניסיונו של גוטמן לעקוף הוראות קוגנטיות באמצעות סעיף 191 לחוק. כן דחה להב את הטענה שלפיה הוא נגוע בעניין אישי שלילי ובכלל זאת את הדרישה לדיון חוזר בדירקטוריון בהשתתפות גוטמן. להב טען כי לא בכדי לא צורפה לבקשת גוטמן אסמכתה משפטית אחת התומכת בטענה זו, שכן תחולתה של ההלכה האמורה העוסקת בעניין אישי שלילי – נוגעת רק לבעלי מניות ולא לחברים בדירקטוריון.

7. החברה בתשובתה ביקשה להותיר את ההכרעה בעניינים הקשורים לדיון בדירקטוריון בסוגיית שכרו של גוטמן לשיקול דעת בית המשפט. באשר לבקשה לוותר על הצורך באישור האסיפה הכללית, סברה החברה כי ההוראות שנקבעו בחוק החברות, אינן מאפשרות לוותר על דרישה זו בנסיבות ענייננו.

8. בהחלטתו מיום 18.9.2023 – היא ההחלטה מושא הבקשה שלפניי – נדרש בית המשפט המחוזי לשתי סוגיות עיקריות. הסוגיה הראשונה עסקה בשאלה האם גוטמן רשאי היה ליטול חלק בישיבת הדירקטוריון שדנה בתנאי שכרו, ובאם היה רשאי – מה תוקפה של ההחלטה שהתקבלה בדירקטוריון בהיעדרו; הסוגיה השנייה עסקה באפשרות ליתן תוקף להחלטת הדירקטוריון מבלי לאשרה באסיפה הכללית, או לחלופין לאשרה באמצעות מינויו של גורם מכריע שייטול חלק באסיפה הכללית.

9. באשר לסוגיה הראשונה – בית המשפט המחוזי קבע תחילה כי לגוטמן אכן היה עניין אישי באישור תנאי שכרו כמנכ"ל החברה. באשר לטענה בדבר עניין אישי שלילי שיוחסה ללהב – בית המשפט המחוזי סקר את הפסיקה והוראות הדין הנוגעות לעניין, בעומדו על כך שסוגיית קיומו של עניין אישי שלילי יושמה בפסיקה בנסיבות שונות מענייננו, הנוגעות להצבעת בעל מניות מיעוט באסיפה כללית של חברה ציבורית. חרף זאת, הגיע בית המשפט המחוזי למסקנה כי אין מניעה מהחלטה גם על דיון והצבעה בדירקטוריון. ביישום לענייננו – קבע בית המשפט המחוזי כי להב אכן היה נגוע בעניין אישי שלילי בקשר להחלטה שעמדה לדיון הנוגעת לשכרו של גוטמן. בית המשפט המחוזי ציין כי הוא אינו סומך מסקנתו זו על כוחותיהם השקולים ועמדותיהם הקוטביות של גוטמן ולהב, אלא על מכלול אינדיקציות המעידות על כך שהמחלוקת בין הצדדים "עברה לפסים אישיים" עד כדי נקיטת פעולות המעידות על כך שעמדותיו של להב מונעות מן הסכסוך בין השניים ואינן עולות תמיד עם טובת החברה. את מסקנתו זו תמך במכלול רחב של נתונים ונסיבות אשר התגלו לפניו לאורך ההליך (לפירוט, ראו: פסקאות 30-31 להחלטה). כפועל יוצא מן האמור קבע בית המשפט המחוזי, כי גוטמן היה רשאי להשתתף בישיבה בקשר לשכרו בהתאם לקבוע בסעיף 278(ב) לחוק, וכי על פניו יש מקום להורות על ביטול ההחלטה שהתקבלה מכוח סעיף 280(א) לחוק החברות.

לצד זאת נקבע, כי בנסיבות שנוצרו, אין מקום לבטל את החלטת הדירקטוריון. בית המשפט המחוזי עמד על כך שגוטמן אמנם לא נכח בהצבעה אך טיעונו הוצגו בהרחבה על-ידי בא-כוחו. צוין כי הדירקטוריון מורכב מדירקטור מכריע שניתן להניח ששיקוליו ענייניים ואובייקטיביים, וכן צוין כי העמדה שהתקבלה בפועל הייתה עמדתו, זאת על אף הסתייגותם של להב וגוטמן, כל אחד מטעמיו, כך שממילא ספק אם נוכחותו הפיזית של גוטמן בישיבה הייתה משנה דבר. עוד נקבע בפן המהותי, כי הסתמכותו של הדירקטור המכריע על תנאי השכר שאושרו בעבר על-ידי הדירקטוריון למנכ"ל מיועד

אחר, היא בבחינת עוגן הולם וסביר, ולו לתקופת הביניים עד שיו"ר הדירקטוריון שנכנס לתפקידו אך לאחרונה ילמד את נתוני החברה. כן הורה בית המשפט המחוזי לדירקטוריון להתכנס בתום שישה חודשים ממועד החלטה זו על מנת לדון בשנית בתנאי השכר של גוטמן.

10. באשר לסוגיה השנייה – שעניינה הצורך באישור תנאי שכרו של גוטמן באסיפה הכללית בנוסף לאישורם בדירקטוריון, בית המשפט המחוזי ציין כי המצב שצפוי להיווצר באסיפה הכללית הוא העדר יכולת לקבל החלטה – "משהתגברנו על השקילות המשתקת בדירקטוריון – נתקלנו בה באסיפה". בית המשפט המחוזי דחה את עמדתו של להב שלפיה יש להביא את תנאי שכרו של גוטמן לפני האסיפה הכללית "ויהי מה" וציין כי עמדה זו תוביל למצב בו לא ניתן יהיה לאשר את תנאי שכרו של גוטמן, אשר אושרו על יסוד קולו של הדירקטור המכריע; כי עמדה זו תפגע בתפקודה השוטף של החברה ותגרום לה נזקים; תוביל למצב בלתי רצוי שבו יכולתו של הדירקטור המכריע להוציא את החברה מן השיתוק שבו היא שרויה – יסוכל; ולמצב בו יסוכלו החלטות דירקטוריון הטעונות אישור האסיפה הכללית בבחינת "כרוניקה של שיתוק ידוע מראש". משכך נקבע כי על בית המשפט לעשות שימוש בסמכויות הנרחבות הנתונות לו לפי סעיף 191 לחוק.

בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי יש בעובדה שהחברה ממשיכה להתנהל בפיקוח של בית המשפט, ובמינויו של דירקטור "בלתי תלוי", כדי לרכך את הפגיעה שנגרמת כתוצאה מפתרון זה. כן עמד בית המשפט המחוזי על תכליתו של האישור הכפול אשר "נובע מהחשש שחברי הדירקטוריון יזדהו עם הדירקטור שמכהן עמו בדירקטוריון באופן שיקשה עליהם לבחון באופן ראוי את התקשרות החברה עמו" וקבע כי "בהינתן מבנה החברה, נסיבותיו של המקרה והמצב בו היא מצויה – תכלית זו לא מתקיימת".

לאחר כל אלה, קבע בית המשפט המחוזי כי הן גוטמן והן להב, יהיו רשאים להשתתף בדיוני הדירקטוריון ולהצביע בנושאים הקשורים לקביעת תנאי שכרו של גוטמן, או לכהונתם כדירקטורים. כן קבע כי החלטות שהתקבלו בישיבת הדירקטוריון מיום 21.8.2023 וכן כל החלטה שתתקבל בדירקטוריון בעתיד, שחל עליה סעיף 270(3) לחוק החברות (התקשרות החברה עם דירקטור באשר לתנאי שכרו והעסקתו, לעניין כהונתו כדירקטור ולעניין העסקתו בתפקידים אחרים), תעמוד בתוקפה לאחר קבלתה בדירקטוריון מבלי צורך להביאה לאישור האסיפה הכללית.

תמצית הטענות בבקשת רשות הערעור והתשובות לה

11. ביום 9.11.2023 הגיש להב בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי שניתנה ביום 18.9.2023. להב טוען בבקשתו כי החלטת בית המשפט המחוזי היא החלטה חדשנית ותקדימית שאינה עולה בקנה אחד עם הדין הקיים. כך לפי טענתו, הוראות החוק וההלכה הפסוקה מורים, כי עניין אישי שלילי יכול להתקיים רק בהתייחס להשתתפות של בעל מניות מיעוט בדיון והצבעה באסיפה כללית של חברה ציבורית, ולא בדירקטוריון של חברה פרטית. כן נטען כי אף אם היה ניתן לקבל את קביעתו העקרונית של בית המשפט המחוזי בעניין זה, ממילא אין מקום להחילה בענייננו, משלא הוכח כי להב עומד באמות המידה המחמירות שנקבעו בפסיקה לצורך הוכחת קיומו של עניין אישי שלילי. להב מוסיף וטוען כי לא היה מקום לקבוע כי אין צורך לאשר את החלטת הדירקטוריון באסיפה הכללית, תוך שהוא מצביע על ההסדר שנקבע בסעיפים 270(3) ו-273(א) לחוק החברות, וטוען כי מדובר בהסדר קוגנטי שלא ניתן לעוקפו באמצעות עילת הקיפוח שנקבעה בסעיף 191 לחוק, ובשים לב לתפקידם השונה של הדירקטוריון והאסיפה הכללית. כן נטען כי הסעד שניתן על-ידי בית המשפט המחוזי הוא גם סעד צופה פני עתיד, שאינו נדרש לשם ניהולה השוטף של החברה עד להיפרדות הצדדים, ולפיכך אין לתתו כסעד זמני תוך פגיעה בזכויותיו הקנייניות כבעל מניות בחברה.

12. גוטמן טוען מנגד, כי יש לדחות את בקשת רשות הערעור על הסף, הן משום שהחלטת בית המשפט המחוזי אינה תקדימית והן משום שבקשת רשות הערעור הוגשה בשיהוי, שכן תשלום שכרו הפך למעשה עשוי, בהתחשב בכך ששכרו בגין העבר שולם לו כבר לפני חודשים רבים. לגופו של עניין – גוטמן סומך ידו על החלטת בית המשפט המחוזי וטוען כי הוראת סעיף 278 לחוק מתייחסת ישירות לדיון בדירקטוריון החברה, ולפיכך המחוקק לא התכוון ליצור הבחנה בין "עניין אישי" של דירקטור לבין זה של בעל מניות. באשר להתקיימותו של "עניין אישי שלילי" של להב, נטען כי מרבית טענותיו של להב בהקשר זה הן בבחינת ניסיון לערער על קביעותיו העובדתיות של בית המשפט המחוזי. גוטמן סמך ידו גם על קביעתו של בית המשפט המחוזי בכל המתייחס לוותר על דרישת ההצבעה באסיפה הכללית, בהצביעו על מאפייניה של החברה, כחברה פרטית המתנהלת כמעין שותפות, בה שני בעלי המניות מחזיקים בחברה בחלקים שווים, ומשמים בה כדירקטורים. בנסיבות אלה נטען, כי הגוף הבלתי תלוי היחיד בחברה, הוא הדירקטור המכריע, כך שלמעשה אין מקום לדון בסוגית שכרו של גוטמן באסיפה הכללית. עוד טוען גוטמן כי סעיף 191 לחוק מסמיך את בית המשפט להורות על אי-כינוס האסיפה הכללית וכי זה הפתרון המתבקש בנסיבות ענייננו.

13. החברה סבורה אף היא כי יש לדחות את בקשת רשות הערעור. לטענתה מדובר בהחלטת ביניים של הערכאה הדיונית בנוגע לבקשה למתן סעדים זמניים, שאין בה משום חידוש, ושאינן זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בה. לשיטתה, דברים אלה חלים ביתר שאת עת שעסקינן בהחלטה שניתנת במסגרת תביעה להסרת קיפוח והיפרדות שהוגשה מכוח סעיף 191 לחוק. החברה סבורה כי לבית המשפט מסורה סמכות רחבה בניהול ההליך, לרבות למתן סעדים זמניים לתקופת הביניים שעד להשלמת בירור זכויות הצדדים. החברה מוסיפה וטוענת כי צדק בית המשפט המחוזי עת קבע כי להב נגוע בעניין אישי שלילי, ועת יישם את קביעתו בענייננו. החברה מוסיפה וטוענת כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי גם בכל הנוגע להעדר הצורך באישור האסיפה הכללית. לשיטתה, סעיף 191 לחוק, מאפשר בנסיבות ענייננו, כשמדובר בתביעה לסעד של היפרדות ליתן סעד ביניים כגון דא. החברה מוסיפה וטוענת כי ההחלטה שניתנה בהקשר זה היא לטובת החברה, שכן לא ניתן להשלים עם מצב שבו מי שמכהן כמנכ"ל החברה לא יהיה זכאי לתשלום שכר עבודה. לסיכום נטען כי מדובר בהחלטה מנומקת, נכונה, מידתית ומתחייבת בנסיבות העניין, המבטיחה שמירה על תפקודה השוטף ועל טובתה של החברה בתקופת הביניים שעד להכרעה בתביעה.

דיון והכרעה

14. לאחר עיון בהחלטת בית המשפט המחוזי, ובבקשת רשות הערעור והתשובות לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

15. הלכה פסוקה היא כי לערכאה הדיונית נתון שיקול דעת רחב בהחלטות שעניינן במתן סעדים זמניים. לפיכך, התערבות ערכאת הערעור בהחלטות בנושאים אלה תיעשה, ככלל, במשורה ובמקרים חריגים בלבד (ראו מביין רבים: רע"א 3104/23 ננו דיימנשן בע"מ נ' Murchinson Ltd. Canadian Comp, פסקה 12 (14.6.2023); רע"א 833/23 Novartis AG נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ, פסקה 12 (17.5.2023); רע"א 8785/23 אמ. אייץ'. אר-1 ניהול והשקעות בע"מ נ' אוסלקה, פסקה 15 (2.1.2024)). לא מצאתי כי הבקשה דגן נמנית עם אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה מן הכלל האמור.

16. מוקד המחלוקת שבענייננו נעוץ במנגנון שקבע בית המשפט המחוזי באשר לאופן קביעת תנאי שכרו של גוטמן כמנכ"ל החברה. אם לפשוט את החלטת בית המשפט המחוזי ממחלצותיה המשפטיות, מנגנון זה קובע כי תנאי שכרו של גוטמן ייקבעו על פי החלטת הדירקטוריון, המונה את גוטמן, להב והדירקטור המכריע. הצדדים האריכו בדיון בשאלה האם יש לראות את להב כנגוע ב"ענין אישי" בכל המתייחס לקביעת תנאי שכרו

של גוטמן, באופן המאפשר לגוטמן להיות נוכח בדיון בדירקטוריון מכוח סעיף 278(ב) לחוק. על פני הדברים ומבלי לטעת מסמרות, נראה כי יש להשיב לשאלה זו בחיוב (לעניין ההגדרה שנקבעה בחוק החברות למונח "ענין אישי", ראו סעיף 1 לחוק החברות; וכן ראו ע"א 7735/14 ורדניקוב נ' אלוביץ, פסקה 31 (28.12.2016); ע"פ 3891/04 ערד השקעות ופיתוח תעשייה בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(1) 294, 332-333 (2005), שם נקבע כי לאור ההגדרה הפתוחה והרחבה שנקבעה בחוק למונח "ענין אישי", ובהתחשב בדינמיות המאפיינת את חיי המסחר, תוכנו של המונח עתיד להתמלא ממקרה למקרה). זאת, לנוכח קביעותיו הברורות של בית המשפט המחוזי שלפיהן יחסיהם העכורים של גוטמן ולהב משפיעים על שיקול דעתו של להב באופן המעיד ש"החלטותיו ועמדותיו של להב בהיותו דירקטור מונענן]ת מסכסוך שבין השניים ולא תמיד עולנן]ת בקנה אחד עם טובת החברה והאינטרסים שלה". אלא שבמסגרת הדיון בבקשה לסעד זמני, אין מקום להעמיק או להכריע בסוגיה משפטית זו, ועיקר ענייננו הוא בבחינת מאזן הנוחות בן הצדדים, מקום בו נועדה ההחלטה ליתן מענה לתפקוד החברה בתקופת הביניים שעד להכרעה בתביעה העיקרית (רע"א 687/12 דרורי נ' אי.א.י.אל ישראל אקוויטי בע"מ, פסקאות 7 ו-12 (23.1.2013); רע"א 8364/09 לוינ' נ' רז, פסקאות 25-26 (28.12.2009)).

17. הצורך בקביעת תנאי שכרו של גוטמן כמנכ"ל החברה להמשך תפקודה של החברה ברור, והשאלה היחידה היא – מהו המנגנון שלפיו ייעשה הדבר. להב מתנגד למנגנון שנקבע על-ידי בית המשפט המחוזי, אולם אין הוא מציע כל מנגנון חלופי סביר שלא יוביל למבוי סתום. בהקשר זה, לא ניתן להתעלם מקביעותיו של בית המשפט המחוזי כי המחלוקת בין הצדדים גלשה לפסים אישיים ולא ענייניים, כי להב מסרב לשתף פעולה עם מהלכים שנועדו לקדם את ענייני החברה, וכי "שיקוליו לא מונעים אך ורק מטובתה של החברה". בית המשפט המחוזי עמד, בין היתר, על סירובו של להב לחתום על מסמכים הדרושים לשם ניהולה התקין של החברה, וכן על אירועים נוספים שבהם התנהל בצורה שמאששת את החשד כי הוא מצוי בניגוד עניינים בקשר לתנאי השכר של גוטמן. למותר לציין כי מדובר בממצאי עובדה מובהקים, המבוססים על התרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט המחוזי מהצדדים, שאין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם (ראו מבין רבים: רע"א 6377/23 כץ נ' ראז חקלאות אחזקות ופיתוח בע"מ, פסקה 10 (13.9.2023); ע"א 2308/20 פז חברת נפט בע"מ נ' ממן, פסקה 48 (28.8.2022)). לנוכח ממצאים אלה, קביעת תנאי שכרו של גוטמן בישיבת דירקטוריון המונה את להב והדירקטור המכריע, תוצאותיה ידועות מראש. כך גם תוצאותיה של אסיפה כללית המונה רק את שני בעלי המניות. כפי שנקבע על-ידי בית המשפט המחוזי, תוצאתן של אלה הוא "שיתוק ידוע מראש".

18. אוסיף כי החלטת בית המשפט המחוזי ניתנה במסגרת תביעת קיפוח שהוגשה על יסוד סעיף 191 לחוק החברות, שבה הסעד שהתבקש הוא סעד של "היפרדות". בתביעות מסוג זה, לא כל שכן עת שמדובר בהחלטת ביניים שעניינה במתן סעדים זמניים, מסור לערכאה הדיונית שיקול דעת רחב וגמישות רבה ליתן סעדים שונים, בהתאם לנסיבות העניין הקונקרטי המונח לפניו (רע"א 7089/22 ברנד נ' נגר, פסקה 12 (31.10.2022); רע"א 7653/19 פריבאי נ' וינמן, פסקה 7 (12.12.2019); רע"א 4596/12 נקש נ' מזרחי, פסקה 9 (21.10.2012)).

19. כאמור, בית המשפט המחוזי עמד על כך שמבנה החברה – שקילות האסיפה הכללית מבחינת הרכבה לדירקטוריון – מצדיק התייחסות מיוחדת. מבנה זה והמבוי הסתום שאליו נקלעה החברה, הובילו כאמור למינויו של דירקטור מכריע, שהוא גם יו"ר הדירקטוריון, אשר נדרש לקבל החלטות הנחוצות להמשך פעילותה של החברה. שכרו של המנכ"ל הוא אחד מאותם עניינים מהותיים שבהם נדרשה החלטה הנחוצה להמשך תפקודה התקין של החברה. המנגנון הזמני אשר נקבע בהחלטה דנן נועד לספק מענה להיעדר היכולת לקבל החלטות במוסדות הקיימים של החברה, ובכך לאפשר תפקודה בתקופת הביניים שעד להכרעה בתביעה העיקרית. כאמור, קבלת עמדתו של להב, העומד על הצורך באישור שכרו של גוטמן באסיפה הכללית, מאיינת את כוחו של הדירקטור המכריע והתכלית שלשמה הוא מונה לכתחילה – הוצאת החברה מהשיתוק שבו היא נמצאת. בנסיבות אלה, ומשעה שמדובר במנגנון זמני לקבלת החלטות הנוגעות לסוגיה מצומצמת ומוגדרת שעניינה ב"התקשרות של [ה]חברה עם דירקטור בה באשר לתנאי כהונתו והעסקתו, לעניין כהונתו כדירקטור, וכן לעניין העסקתו בתפקידים אחרים – אם הוא מועסק כאמור" (סעיף 270(3) לחוק), לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי שקבע מנגנון לקביעת תנאי ההתקשרות עם גוטמן בהחלטת דירקטוריון.

סוף דבר – לנוכח כל האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית. המבקש ישלם לכל אחד מן המשיבים את הוצאות ההליך בסך 7,500 ₪.

ניתנה היום, ל' באדר א' התשפ"ד (10.3.2024).

ש ו פ ט ת